

مشکلات آموزشی دانشکده پزشکی کرمانشاه از دیدگاه دانشجویان پزشکی (۱۳۸۶)

ثريا سیابانی^{۱*}; محمود رضا مرادی^۲; حسین سیابانی^۳; منصور رضایی^۴; سارا سیابانی^۵; خاور آملایی^۶; ابراهیم کریمی^۷
چکیده

زمینه: اهمیت ارتقای کیفیت سیستم آموزش پزشکی برای همه روشن بوده و هرگونه تلاشی در این راستا باید مبتنی بر تجزیه و تحلیل اوضاع موجود باشد. اطلاع از نظرات دانشجویان در مورد مشکلات آموزشی دانشکده پزشکی می‌تواند یکی از بهترین راه‌های تعیین وضعیت باشد. مطالعه حاضر مشکلات آموزشی دانشکده پزشکی کرمانشاه را از دیدگاه دانشجویان پزشکی بررسی می‌کند.

روش‌ها: در این مطالعه کنیکی از نوع پدیدارشناسی، جامعه تحقیق شامل دانشجویان دوره‌های مختلف پزشکی بود. نفر از دانشجویان چهار دوره آموزشی شامل: علوم پایه، فیزیوپاتولوژی، کارآموزی و کارورزی به صورت هدفمند برای شرکت در پژوهش دعوت شدند. طی بحث‌های گروهی، هدف پژوهش مطرح و نظرات اعضاء طی جلسات متوالی، ضبط و توسط سه نفر ثبت شد. جلسات بحث گروهی تا اشباع اطلاعاتی ادامه می‌یافت. در پایان، اطلاعات، کلینیکی و نتایج در قالب سه مقطع علوم پایه، کارورزی و کارآموزی دسته‌بندی و گزارش شد.

یافته‌ها: مهم‌ترین مشکلات دانشکده پزشکی کرمانشاه از نظر دانشجویان در حیطه‌های اهداف آموزشی، برنامه‌ریزی، مدیریت، اخلاق و ارزشیابی دانشجو بود. در این میان ارایه تخصصی و فوق تخصصی دروس برای دانشجوی پزشکی عمومی، انفکاک دوره علوم پایه و بالینی، گرفتن انگیزه از دانشجو و عدم نظارت بر آموزش بیشترین اهمیت را داشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های این پژوهش، برخی از نارسایی‌های دانشکده پزشکی نظریه کمبود هیأت علمی، مستلزم اقدامات کشوری می‌باشد ولذا رفع آن‌ها نیاز به اصلاحاتی دارد که از حیطه وظایف مسئولین دانشگاه خارج است. اما بسیاری از آن‌ها با برنامه‌ریزی صحیح و توجه مسئولین دانشگاه، دانشکده و مرکز آموزشی درمانی با همکاری استادی قابل حل هستند.

کلیدواژه‌ها: مشکلات آموزشی، دانشکده پزشکی، دانشجویان «دریافت: ۱۳۸۷/۱۲/۱۲ پذیرش: ۱۳۸۸/۰۵/۲۱»

۱. مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۲. گروه ارتوپلزی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۳. مرکز بهداشتی درمانی پیرکاشان، مرکز بهداشت شهرستان کرمانشاه، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۴. گروه آمار زیستی، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۵. دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
۶. گروه مامایی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۷. گروه گوش و حلق و بینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

* عهده دار مکاتبات: کرمانشاه، بلوار شهید بهشتی، محوطه بیمارستان طالقانی، مرکز مطالعات توسعه آموزش پزشکی کرمانشاه،

مقدمه

دانشجویان دانشکده پزشکی کرمانشاه نیز مانند سایر

دانشگاه‌های کشور تا حدودی کاهش یافته است اما متأسفانه شواهد موجود نه تنها نشان‌دهنده افزایش کیفیت کار دانش آموختگان نیست، بلکه برعکس، همه شاهد نارضایتی‌هایی در این زمینه هستیم. البته این مشکل منحصر به دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه نیست و برخی تحقیقات نشان داده‌اند که میزان آگاهی پزشکان در زمینه بیماری‌های شایع کشور، به خصوص بیماری‌های عفونی، در سطح قابل قبولی نیست (۶). مجموعه عوامل مذکور موجب شد تا حوزه معاونت آموزشی دانشگاه در صدد انجام اقداماتی به منظور ارتقای کیفیت آموزش برآید و در این راستا اولین قدم، تعیین وضعیت موجود از دیدگاه ذینفعان بود. به این منظور، پژوهش حاضر با هدف بررسی دیدگاه‌های دانشجویان دانشکده پزشکی کرمانشاه طراحی شد تا شاید به این وسیله بتوان وضعیت موجود را تحلیل کرد و راه برای مداخلات مؤثر بعدی هموار گردد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه، یک پژوهش کیفی از نوع پدیدارشناسی و جامعه مورد مطالعه آن شامل دانشجویان پزشکی دوره‌های مختلف دانشکده پزشکی کرمانشاه بود. ۲۴ نفر از دانشجویان چهار دوره آموزشی دانشکده پزشکی شامل علوم پایه، فیزیوپاتولوژی، کارآموزی و کارورزی برای شرکت در بحث‌های گروهی (FGD)^۱ دعوت شدند. دانشجویان با نمونه‌گیری مبتنی بر هدف، انتخاب شدند.

فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های پزشکی کشور بایستی از مهارت‌های لازم برای پیشگیری و تشخیص بیماری‌ها و درمان بیماران مبتلا به امراض جسمی و روانی برخودار باشند (۱). برای نیل به این اهداف، یک سیستم آموزشی کارآمد لازم است. هر سیستمی (هرچند ساده) متشکل از عوامل، عناصر و فرایندهایی است که بی‌تردید در عملکرد آن مؤثر هستند. سیستم آموزش هم از این قاعده مستثنی نیست. برای مداخله و ایجاد تغییر در نظام آموزشی، تشخیص کلیه عناصر مؤثر در مجموعه و تعیین جایگاه هر کدام از این عناصر، از ارکان اصلی موقیت می‌باشد (۲). برای تشخیص این عناصر، دانش آموختگان نظام آموزشی که در طول تحصیل، همواره درگیر امر آموزش بوده و نهایتاً خود را در عرصه عمل آزموده و نقاط قوت و ضعف خود را به خوبی درک کرده‌اند (به عنوان مشتریان نهایی آموزش) می‌توانند منابع اطلاعاتی بسیار با ارزشی برای اصلاح و ارتقاء کیفیت فرایند آموزش باشند. لذا مشاهده می‌شود که بسیاری از پیشرفت‌های آموزشی دنیا مديون سنجش دقیق از دانش آموختگان می‌باشد. به عنوان مثال، در پی یک تحقیق، مشخص شد که فقط ۳۰ درصد از پزشکان قادر به تشخیص و درمان سل می‌باشند. با تجدید نظر در امر آموزش بیماری سل، میزان مذکور به بیش از ۹۰ درصد رسید (۳). به بیان دیگر، یک صاحب فرایند باهوش، بروندادهای خود را می‌سنجد و نتایج آن را وارد فرایند می‌کند (۴). با این‌که در سال‌های اخیر، پذیرش تعداد

1. Focus Group Discussion

يافته‌ها

با خواندن و بازخوانی مکرر داده‌ها در ابتدا، بیش از ۲۹۵ کد اولیه از بحث‌های گروهی و مصاحبه‌ها استخراج گردید که پس از ادغام موارد مشترک و کدهای مشابه، تعداد ۵۵ کد باقی ماند که موارد مربوط به هر دوره برای سهولت مطالعه در جداول ۱-۳ نشان داده شده است.

نتایج تحقیق نشان داد که از دیدگاه دانشجویان، مهم‌ترین مشکلات آموزشی دانشکده، به‌طور کلی عبارتند از: ۱- در دوره علوم پایه حجم زیاد دروس بدون کاربرد بعدی، عدم وجود فضای دوستانه در آزمایشگاه‌های دانشکده و نامناسب بودن روش تدریس در رأس مشکلات قرار دارد (جدول ۱). ۲- همچنین مهم‌ترین مشکل در دوره کارآموزی و فیزيوپاتولوژي، عادلانه نبودن ارزشیابی دانشجو، ارایه دروس فوق‌تخصصی از یک سو و غفلت از بسیار از بیماری‌های شایع جامعه از سوی دیگر می‌باشد (جدول ۲).

۳- در دوره کارورزی، فشردگی وظایف و برنامه کاری انترن‌ها، فراموش شدن آموزش برای انترن و ارزشیابی بدون معیار، مهم‌ترین شکایت دانشجویان بود (جدول ۳).

طی آخرین مرحله کدبندی نظرات، يافته‌ها در قالب درون‌مايه‌های اصلی: ۱- نامشخص بودن اهداف آموزشی مقاطع مختلف تحصیلی ۲- اشکال در برنامه‌ریزی درسی، ۳- ناکارآمدی روش‌های مدیریتی، ۴- استفاده از روش‌های سنتی تدریس و بی‌توجهی به نظرات دانشجویان، ۵- نادیده گرفتن حقوق متقابل توسط برخی از اساتید و دانشجویان و ۶- وجود مشکلات عدیده در روش‌های ارزشیابی دانشجو، به خصوص ارزشیابی‌های دوره‌های بالینی، دسته‌بندی شد.

شرکت در جلسات، اختیاری بود و کلیه اطلاعات مشخص‌کننده افراد، محروم‌انه باقی می‌ماند. علاوه بر این به افراد اطمینان داده شد که سخنان فردی آن‌ها به جایی منعکس نشده و فقط به شکل نظرات گروهی، ارایه خواهد گردید.

در حضور گروه‌ها، اهداف پژوهش، مطرح و نقطه‌نظرات اعضای گروه‌ها طی جلسات متوالی با کسب اجازه از آن‌ها ضبط و توسط سه نفر ثبت می‌شد. در پایان هر جلسه، اطلاعات دسته‌بندی و منظم می‌گردید. جلسات تا اشباع اطلاعاتی ادامه یافت و در نهایت، ۵ جلسه بحث گروهی تشکیل گردید. سپس داده‌ها چندین مرتبه توسط گروه تحقیق مرور و ویرایش شد. در پایان، اطلاعات کدبندی گشته و در نهایت نتایج در قالب سه محور اصلی مقطع علوم پایه، کارورزی و کارآموزی دسته‌بندی و گزارش گردید. یاد آور می‌گردد با توجه به این که مباحث و مشکلات دوره فیزيوپاتولوژي و دوره کارآموزی، مشترکات بسیاری با هم داشتند به ناچار این دو دوره، تحت عنوان دوره کارآموزی دسته‌بندی شدند. يافته‌های عمده تحقیق بر حسب اولویت، تأکید و تکرار مصاحبه‌شوندگان، مرتب و جدول‌بندی شد. در ضمن به دلیل خلاصه‌سازی و ایجاد سهولت و خلاصه‌سازی نهایی، سعی شد حتی الامکان يافته‌ها در زیر مجموعه هفت حیطه شامل مدیریت آموزش، برنامه‌ریزی، اهداف آموزشی، ارزشیابی، اخلاق، روش تدریس و دانشجو برای هر سه دوره آموزشی (علوم پایه، کارآموزی و کارورزی) قرار گیرد.

جدول ۱- مشکلات آموزشی دوره علوم پایه دانشکده پزشکی کرمانشاه از دیدگاه دانشجویان

ردیف	موضوع	تکرار	حیطه
۱	دروس علوم پایه کاربردی ارایه نمی شود	۷	اهداف
۲	مسئولین دروس عملی برخورد مناسبی با دانشجو ندارند. فضای امتحانات عملی خیلی بد است	۷	مدیریت آموزشی
۳	حجم دروس علوم پایه زیاد است (دروس تخصصی ارائه می شود)	۶	اهداف آموزشی
۴	نحوه تدریس برخی از استادی بد است، روش تدریس و کلاس برخی از دروس زجرآور است	۴	روش تدریس
۵	رفتار کارشناسان و مسئولین آموزش با ما بد است	۴	مدیریت آموزشی
۶	تفسیر آزمایشات را نمی دانیم، نکات علمی تأکید نمی شود و جزئیات زیاد گفته می شود	۴	اهداف آموزشی
۷	مطابق با رفرنس های امتحانات جامع تدریس نمی شود و برای هر درس چندین رفرنس تعیین شده که قابل مطالعه نیست. دانشجو به طرف جزو نویسی و جزو خوانی هول داده می شود	۴	اهداف آموزشی
۸	از دانشجو برای برنامه ریزی هیچ نظری نمی خواهند	۳	برنامه ریزی آموزشی
۹	ای کاش همه استادی ما پایه پزشکی داشتند	۲	مدیریت آموزشی
۱۰	نمره بر اساس جزو است و امتحانات، تناسبی با امتحان جامع علوم پایه ندارند	۲	ارزشیابی
۱۱	استادی دروس با هم هماهنگی ندارند، گاهی استادی نکات متناقض می گویند	۲	اهداف آموزش
۱۲	سوالات امتحان هیچ ربطی با کتاب و گاهی حتی جزو هم نداشت و نحوه ارزشیابی دروس عملی به صورت تئوری است	۲	ارزشیابی
۱۳	ارتباط استاد با دانشجو قطع است و به باز خورد دانشجو توجه نمی کنند و استاد بدون توجه به وضیعت دانشجو درس می دهد	۲	روش تدریس
۱۴	محیط دانشکده علمی نیست انگیزه درس خواندن را از ما گرفت و استاد سوال پرسیدن را دوست ندارند	۲	مدیریت آموزشی
۱۵	دانشجویان سال بالایی اثر منفی روی روش درس خواندن دانشجویان جدید می گذارند.	۲	مدیریت آموزشی
۱۶	زمان کلاس ها رعایت نمی شود	۲	مدیریت آموزشی
۱۷	برخی از استادی از هیچ وسیله کمک آموزشی استفاده نمی کنند	۱	روش تدریس
۱۸	طول ترم دوم هر سال تحصیلی کوتاه می شود	۱	مدیریت آموزشی
۱۹	مسئولین دانشکده در دانشکده حضور ندارد	۱	مدیریت آموزشی
۲۰	برای درس عملی جزو داده می شود یعنی کلاس عملی تبدیل به نظری شده است	۱	اهداف آموزشی
۲۱	روش تحقیق از علوم پایه به دانشجو درس داده نمی شود	۱	برنامه ریزی آموزشی
۲۲	ترم اول از نظر روانشناسی برای دانشجو مهم است ولی استادی به این موضوع فکر نمی کنند. سرگردانیم و نمی داریم چه کار می کنیم و از رشته پزشکی اطلاعی نداریم	۱	برنامه ریزی آموزشی
۲۳	کمبود تعداد کلاس ها موجب شده زمان بندی کلاس ها نامناسب باشد	۱	مدیریت آموزشی
۲۴	تعداد واحد زبان و زمان آن کافی نیست	۱	برنامه ریزی آموزشی
۲۵	طی چهار ترم گذشته هیچ چیز علمی عمیقی یاد نگرفته ام و تنها موضوع مهم امتحان است	۱	مدیریت آموزشی

جدول ۲- مشكلات آموزشی دوره فيزيوپاتولوژي و کارآموزی دانشکده پزشكى كرمانشاه از ديدگاه دانشجويان

ردیف	موضوع	تکرار	حیطه
۱	دانشجويان وجود دارد	۵	سؤالات فيزيوپاتولوژي استاندارد نیستند و نمونه سوالات فيزيوپاتولوژي در دست عده‌اي از ارزشياين
۲	معيار ارزياين دانشجو در دوره باليني وجود ندارد و بعيالتنى در دادن نمره زياد است	۵	ارزشياين
۳	گزارش‌هاي صحبتگاهي انضباط صوري و محتوي اي ندارند، بعيهدف انجام مى‌شود و case ها گسيخته، غيرمرتب و فوق تخصصي بحث مى‌شوند، آخر سر چيزی دستگير ما نمى‌شود	۴	روش تدریس
۴	دوره فيزيو لورئي کوتاه و جزوه داده مى‌شود	۴	اهداف آموزشی
۵	دانشجو قطع است و به باز خورد دانشجو توجه نمى‌کنند	۴	اهداف آموزشی
۶	عدم هماهنگي کلاس‌هاي تئوري و بخش‌هاي باليني	۳	برنامه ريزى آموزشى
۷	أغلب گروه‌ها اهداف آموزشی ندارد	۳	اهداف آموزشی
۸	آموزش بخش اوژانس وجود ندارد	۲	برنامه ريزى آموزشى
۹	ديگر مى‌شود	۲	مدیریت آموزشى
۱۰	از روشهای آموزشی مانند case presentation بسيار کم استفاده مى‌شود	۱	روش تدریس
۱۱	Case های شایع به حد لازم آموزش داده نمى‌شود	۱	اهداف آموزشی
۱۲	آموزش در بخش‌هاي ماژور بدتر از بخش‌هاي مينور است	۱	مدیریت آموزشى
۱۳	بهای لازم به کورس سمیولوژی داده نمى‌شود	۱	مدیریت آموزشى
۱۴	طول آن نگاه مى‌کنند	۱	اهداف آموزشی
۱۵	استاد توضیح داده شود و يك موضوع ضروري به فراموشی سپرده شود	۱	اهداف آموزشی
۱۶	دوره آموزشی در lab skill کافی نیست	۱	برنامه ريزى آموزشى
۱۷	کشيک استاذري بعي هدف و بلا تکليف است	۱	برنامه ريزى آموزشى
۱۸	رفنس‌هايى كه معرفى مى‌شوند مناسب دستيarian است نه گروه استاذرها	۱	اهداف آموزشى

جدول ۳- مشکلات آموزشی دوره کارورزی دانشکده پزشکی کرمانشاه از دیدگاه دانشجویان

ردیف	موضوع	تکرار	حیطه
۱	برنامه کاری اینترنت‌ها بسیار نشرده است	۸	برنامه ریزی آموزشی
۲	اينترنت به عنوان دانشجو شناخته نمی‌شود. آموزش اینترنت به فراموشی سپرده شده است	۷	برنامه ریزی آموزشی
۳	سرمایه‌دهی آشپزخانه مناسب برنامه کاری اینترنت‌ها نیست	۶	مدیریت آموزشی
۴	معیار ارزیابی دانشجو در دوره اینترنتی وجود ندارد و بی‌عدالتی در دادن نمره و قانون مشخصی ارزشیابی	۶	ارزشیابی
۵	پرسنل پرستاری همکارای خوبی با ما ندارند	۴	مدیریت آموزشی
۶	با ارایه‌دهندگان Case در جلسات مورنینگ رفتار مناسبی صورت نمی‌گیرد	۳	روش تدریس
۷	اساتید دروس با هم هماهنگی ندارند، گاهی اساتید نکات متناقض می‌گویند	۲	اهداف آموزشی
۸	برخی رشته‌ها بهتر است در بیمارستان امام خمینی(ره) آموزش داده شوند (به جای بیمارستان امام رضا (ع))	۲	مدیریت آموزشی
۹	شأن پزشکان عمومی رعایت نمی‌شود	۲	اخلاق پزشکی

اهداف تأکید می‌نماید. نتایجی که دکتر صبوری و همکارانش در دانشگاه اصفهان به دست آورده‌اند نشان داد که بالغ بر ۸۷ درصد اعضای هیئت علمی بالینی، سیستم فعلی آموزش را مبتنی بر نیازهای پزشکان عمومی نمی‌دانستند (۶). یزدان‌پناه و همکاران از تحقیق خود نتیجه گرفتند که ۹۰/۹ درصد اساتید و ۸۷/۷ درصد دانشجویان خواهان تحول در آموزش پزشکی به سود افزایش زمان آموزش سرپاپی و اضافه کردن درس پزشکی خانواده هستند (۷). برخی یافته‌های تحقیقات سایر کشورها نیز این مشکل را نشان داده‌اند (۸). برخی صاحب‌نظران معتقدند که عدمه‌ترین مشکل آموزشی دانشکده‌های پزشکی ایران، این است که چیزهای آموزش داده می‌شوند که نیازی به آن نیست و بسیاری از

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که دانشجویان، بر عدم هدف‌گذاری و یا حداقل عدم پیروی از اهداف آموزشی در اغلب گروه‌های آموزشی توافق نظر داشتند. این مشکل که در قالب جملاتی مانند «تخصصی بودن بحث‌ها در راندهای آموزشی و در کلاس‌های درس علوم پایه»، «تدریس بر اساس سلیقه»، «یکسان بودن رفرنس‌ها برای کلیه مقاطع بالینی»، «نادیده گرفتن نیازهای پزشک عمومی» و «بها ندادن به طب سرپاپی»، ابراز شده است، همگی حاکی از عدم توجه نسبت به اهداف آموزشی در تربیت پزشک عمومی می‌باشد و بر لزوم و اهمیت تدوین درست و دقیق اهداف آموزشی در مقاطع مختلف تحصیلی و تعیین راهکارهای مناسب برای نیل به این

افراد متخصصى که بعداً به عنوان اساتيد دانشكدها خدمت می نمایند، وجود اشکالات مشابه، يك امر بدیهی به نظر می رسد، هر چند که ممکن است شدت و ضعف داشته باشد.

از دیگر نتایج عمدہ‌ای که از این مطالعه به دست آمد مشکلاتی بود که در مجموع، تحت عنوان مشکلات مربوط به مدیریت دسته‌بندی شده‌اند. این حیطه بعد از مشکلات مربوط به اهداف و برنامه‌ریزی قرار گرفته است. حیطه مدیریت را می‌توان به سه بخش تقسیم کرد. بخش اول، آن دسته از مشکلاتی هستند که ریشه در تصمیمات کلی و کشوری داشته و مداخله در آن‌ها نیاز به تغییر در قوانین و سیاست‌گزاری کشوری دارد. مثال‌های این دسته، تأثیرات زیانبار طرح کارانه در مراکز آموزشی درمانی و ادغام آموزش با درمان می‌باشد. براساس پژوهشی که توسط محمدی و همکارانش انجام شد این مشکلات، مختص دانشگاه‌های کوچک نبوده و کاهًا مشاهده می‌گردد که مانند دانشگاه سنتدج، رتبه اول کیفیت آموزش را در میان دانشگاه‌های کشور کسب می‌نماید^(۱۳). دسته دوم از کدهای فرعی، زمینه اصلی مشکلات مدیریتی، نقاط ضعف و محدودیت‌هایی هستند که ممکن است مختص دانشگاه ما باشد اما رفع آن‌ها نیاز به مداخله در سطوح بالای وزارتی دارد. از جمله مثال‌های این بخش، می‌توان به کمبود تعداد اعضای هیأت علمی و بار کاري بيش از حد اساتيد در کنار محدوديت چارت سازمانی برای جذب هيأت علمي جديد، اشاره نمود. بخش سوم از مشکلات مدیریتی (که متأسفانه کم نیستند) ضعف‌هایی است که با بذل توجه دلسوزانه نسبت به

چیزهایی که مورد نیاز فارغ‌التحصیلان است مورد غفلت واقع می‌شوند که از جمله این موارد می‌توان تکنولوژی اطلاعات، نقش پزشك به عنوان رهبر گروه بهداشتی، اخلاق پزشكی و تازه‌های پزشكی را نام برد^(۹). نکته بسيار مهم دیگری که از نتایج تحقیق حاضر استنتاج می‌شود، اين است که فرایнд ارزشیابی و اجرای آن تقریباً در تمام سطوح و مقاطع و به خصوص در مقاطع بالینی و بالاخص در دوره کارورزی، دارای اشکالات متعددی بوده و از زوایای مختلف، مورد نقد قرار گرفته است. جملاتی از قبیل «نداشتن معیار برای ارزشیابی»، «بی‌عدالتی در دادن نمره»، «بی‌قانونی در ارزشیابی»، «وجود سؤالات در دست عده‌ای از دانشجویان»، «ارزشیابی بدون حساب و کتاب»، «دخالت برخی از مسئولین در ارزشیابی دانشجو» و «اساتید وقت صرف ارزشیابی نمی‌کنند»، جملگی بیانگر نیاز فرایند ارزشیابی دانشجو به تغییر و اصلاح (به خصوص در دوره‌های بالینی) هستند. آن‌چه که مسلم است این مشکل، مختص دانشکده پزشكی کرمانشاه نبوده و سایر تحقیقات نیز در دانشگاه‌های دیگر، نتایج مشابهی نشان داده‌اند. در پژوهشی که توسط شکوهی و همکاران انجام شد، نتیجه گرفتند که ارزشیابی‌های فعلی در حد بسیار کمی، نشان‌دهنده توانایی مهارت‌های بالینی دانشجویان است^(۱۰). شمشیری و همکاران نیز در نتیجه‌گیری از مطالعه خود از نامتناسب بودن شیوه‌های ارزشیابی سخن گفته‌اند^(۱۱). ادیب و همکارانش هم این موضوع را تأیید می‌نمایند^(۱۲). با توجه به تشابه فرایندهای ارزشیابی جاری در دانشگاه‌های کشور و همچنین نحوه تربیت

دانشجویی پزشکی به اندازه خود آنها در ریز جزیيات درس تخصصی آنها اطلاع کامل داشته باشد. آنها رضایت کاملی از استادی علوم پایه با اطلاعات پایه پزشکی (MD-PhD) داشتند و در قالب جملاتی مانند «ای کاش همه استادی علوم پایه، پزشکی خوانده بودند» نظر خود را در این مورد بیان می نمودند. البته این موضوع نیاز به بررسی بیشتر و انجام تحقیقات بعدی دارد. یکی دیگر از دغدغه های شرکت کنندگان در مطالعه حاضر، بی توجهی نسبت به جنبه های اخلاقی و روابط استاد و دانشجو بود. این موضوع توسط دانشجویان مورد تأکید قرار گرفته شده است. آنچه مسلم است چنین مشکلاتی وجود دارد و گرچه نمی توانیم آن را منفک از مشکلات کل جامعه بدانیم، اما با توجه به اهمیت رفتار استاد و تأثیر آن بر کیفیت آموزش، این موضوع جای تأمل دارد (۱۵ و ۱۶) و لازم است مسئولین فرهنگی، سیستم آموزشی موضوع را به دقت مورد بررسی قرار داده و راه چاره ای بیان دیشنند. به غیر از مشکلات مربوط به روابط استاد و دانشجو، موضوع دیگری که دانشجویان در ربع می داد سردرگمی و بلا تکلیفی دانشجویان در سال های اول ورود به دانشگاه بود، به طوری که برخی به عنوان یک کابوس از آن، نام می برند.

نتیجه گیری

یافته های این پژوهش نشان می دهد که گرچه برخی از نارسایی های دانشکده پزشکی کرمانشاه مانند کمبود

اصلاح روش ها و بازبینی فرایندها، قابل رفع و دفع بوده و در اغلب موارد، حتی هزینه قابل توجهی هم لازم ندارد و در عین حال می تواند رضایت استادی و دانشجویان را تا حد زیادی افزایش دهد. با نگاه کوتاهی به جدول یافته ها می توان موارد اختصاصی که گواه بر این مدعای استند را مشاهده نمود. نمونه ساده آن، این جمله است که به کرات از کارورزان شنیده شد که «ما اغلب در شیفت ها گرسنه می مانیم، چون در فاصله ای که شام و یا ناهار در آشپزخانه سرو می شود ما مجبوریم وظایفه محوله را انجام دهیم و وقتی که برای گرفتن غذا می رویم غذا تمام شده است». یافته مهم دیگر پژوهش حاضر، انتقاد از عدم استفاده از روش های تدریس فعال و دانشجو محور می باشد. این در حالی است که تقریباً برتری این روش ها نسبت به روش های سنتی آموزش در تحقیقات مختلف ثابت شده است. برای این موضوع، دلایل متعددی می توان متصور شد که نداشتن آگاهی، عدم وجود امکانات، نداشتن زمان کافی و نداشتن انگیزه کافی از آن جمله می باشد. مدارک موجود در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه حاکی از آن است که بیش از ۹۰ درصد اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کارگاه های روش تدریس نوین را گذرانده اند (۱۴). اما نتایج این پژوهش گویای عدم استفاده از آموخته های مذکور می باشد. دانشجویان علت را حجم زیاد دروسی می دانند که آن را غیر ضروری شمرده و به روشنی در این جمله ذکر می کنند که «اغلب استادی علوم پایه توقع دارند

۱. برای مشکلاتی این چنینی در حین اجرای طرح از طریق تماس های تلفنی و مکاتبه موضوع به مسئولین ذیر بسط منعکس شد که امیدواریم برای حل آنها اقدام شده باشد.

دانشگاه قابل حل است. بعضی از این مشکلات با وجود جزئی و کوچک بودن، می‌تواند تأثیرات سویی بر کیفیت آموزش داشته باشد. در حالی که با صرف اندک انژی می‌توان آن‌ها را از بین برد و گام مهمی در ارتقاء کیفیت آموزش برداشت.

تعداد هیأت علمی نیازمند اقدامات اساسی در سطح کشور می‌باشد اما رفع بسیاری از مشکلات و نارسانی‌های موجود (که احتمالاً در سایر مراکز آموزشی هم شایع هستند) با برنامه‌ریزی صحیح و توجه مسئولین دانشگاه، دانشكده و مراکز آموزشی درمانی و با همکاری اساتید

Archive of SID

References:

1. Malek Afzali H, Shadpour K [Investigation of required skills and job problems of physicians who works in Health and medical centers in Iran (Persian)]. Conference of education in Medical group 1994: 42
2. Mohammadi N, Rafiyefar SH, Agha Molaei T, Akbari M, Amin Shakoori F, Ayar S. [Health Education (Persian)]. 1st ed. Tehran: Mehravash Pub 2006; 19-20 & 429
3. WHO. Tuberculosis. [Cited Jun 21 2008]. Available at: URL: www.who.int/gtb/publication/TB-control
4. Lamei A, [General qualification Management for Education, National committee of the health ministry quality development (Persian)], 1st ed. Tehran; Iranian health ministry press 2000: 62
5. Kasraeeyan L, Sadeghi Hassan Abadi A. [Scientific information of physicians in health and medical centers of Shiraz about four prevalent diseases (Persian)]. Journal of Medical University of Hormozgan 2008; 5 (1): 36-40
6. Sabouri M, Sabri M, Ebrahimi A, Avijgan M, Toghianifar N. [Study of clinical education process and necessity of change in it(Persian)]. Journal of Development Steps in Medical Education 2006;Extra number: 42
7. Yazdanpanah K, Pouladi A, Bahram Rezaee M, Abedi F, Molaei A. [Study of clinical teachers and students opinions about necessity of change in Medical Education(Persian)]. Journal of Development Steps in Medical Education 2006; Extra number: 141
8. Jain S. Orienting Family medicine residents and medical students to office practice. Family med 2005;37: 641-643.
9. Estghamati A. [Required interventions for educational quality improvement (Persian)]. 1st ed.Center of Studies and Medical Education of the Health Ministry of Iran 2006: 12
10. Shokouh F, Mahboubi A, Asghari N. [Traineeship's opinion about clinical evaluation methods in medical sciences university of Birjand (Persian)]. Journal of Shahideed Sadoughi university of medical sciences and health services 2008; 15(5): 55
11. Shamshiri M. [Effective factors in failure of Hamadan University students in students view point (Persian)]. Journal of Shahid Sadoughi university of medical sciences and health services 2008; 15(5): 21
12. Adib Haj Bagheri M. [Fault detection in evaluations of education development in medical University of Kerman (Persian)]. Journal of Trides in Development of Medical Education 2007; special supplement 4th national congress of medical education: 36
13. Mohammadi A, Mojtahedzadeh R, Enzevaei A. [Qualitative and quantitative evaluation of clinical education in medical schools of Iran (Persian)]. Journal of Medical Education 2006; 10(1): 27-31
14. Ghaderi R, Dastjerdi R. [Teachers and students view point about the characteristics of effective teaching (Persian)]. Journal of Medical Education 2005; 7(2): 95-102
15. Wentzel KR. Student motivation in middle school: The role of pedagogical caring. Journal of Educational Psychology 1997; 89: 411-419